

آقا محمد کیاں

۱۰

بعد از ملام = ہم آنے لعائی درینماں میرتیب خداوندی پیش از ہم

دریہ دالہ من (دلن نکتم اس کہ می حوم اغراہ کم (من بست کہ دریاں کم) ۲۳۷-۲۸ موقع) بود کہ میں
سرچہ اس وضیع کیم سال دل دیگرستا فی می تو نہ پی حافظ ~~جھٹکی~~ بیارڈ تر روز نامہ اسی بیکھرے اس
لعاہ کند پسند کہ شر صوبت دلسا ی ۲۴ کے دریا۔ دریاں من بیا دھکن کم کہ دریا اس
از خانم کی فی رنادیو بیویت - دل نہ ماں کہ دریاں دریا اس من خود شہناز احلاام میں میاد
خفیہ ~~لطف خود اور تھا میں~~ کہ اُن بیویت کو اس اس صاحبین احبابیں ولی ماں بیاہان بیکھرے
کل سیک شنوں بیکھرے دریا اس لہا۔ ہم یک سقدار وزل آزاد -

وقتی دنایہ کا زال صمیت میں پی حافظ میاد کہ پیں از اڑاکس رادا م کہ سلما دریا
سلطیم داشتہ پر دین اعضا نی دویں دریاں ماں میلہ بیں پر دین ورالہ را کہ ماں میلہ سیبار ریادہ میں
کا بیٹھ کہ پر دین اکھی صارخ لٹواں کی ملکت مکار الال بیڑن بیارم بیپری صفتیں اسی در واقع انکرہ اس
انتر اسیم و جیریہ اسی بعد کہ نہ سٹھان داشتہ دلگھر کو بیکھنے کی خذتے کی لغتید کہ سلما نوی نا فخر
سلما دریا ای خانم اول کہ دریا خود کل نہ دلکھ نا فخر خود بیا اسیا لہو بیعنی شور بیوی کہ سو و بیار دریا
پر دین لفہا نہ بکہ اگر کم رفت بلکہ لفہا نہ سر زل اس سلما شر عیسی بیا پیا زیاکس کہ کوئی
حکما زندہ فرق نہ کیا اسی کہا مرداں ہم در دشنه دلکھ ایز بعنی دیدیا مہ پر دی دیدیا جھطر
اسیں احبابیں بیا اعلاءی راصح اک دل دل ایں سئل را بھروسی اسیں اسیں میاد کہ کوئی
ان کی بائی اسیں کہا بیان کر دی اسکے

بی را ہم دریا میں دیدیوں کہ بیا پی میخ حکا کرد (وزیر)

کہ اب تہ از بی طلبکیک حرض شور ہم کہ بھج بیٹھ لکھ کیم ہاں قدر نہیں ولی قبیل پر جعل
حوالی دریاں زیال خانی میں از ایں کسی رائے اللہ ام۔ پیر نہ لارم بی ماں میلہ ریتیں دو رسلا
را بیع بیکھرے لکھجیں و بیا درویس سارم بخوبیم بی دل حارہ دارم بی ماں میلہ صمعیک میز رسال
ولی راں۔ وقتی کہ من در اسیما می خرد راں الہ شر راں آئندہ سیم۔ آبیں از ایں
ھنی بیدزت میں رہا تھا میں از الغلاب کہ شر راں لارم حاپ بیکھد اگر کم بیدھنی کیم بید
ھنی کذا تھا۔ باید حیرا تکنیہ تا شور لازم جاہ کتھے۔

روں حمر فتھ بودہ نکتہ دریا میں دل کیا دیں میادم فخط دیدیو دشوان لے حاکم کہ سائی
بی رہا سکا، بائیہ اسی کہ راں دریوں رنگی خودیں و رنگیں ضیں بیا میعاد دنیا در حملہ
بیادر کی زرم میکھ دلگھ اسی کہ دریوں شوار ۳ مادیا و جو دار دو ایں لے ہمراہ ہم بست اکا میا اکا

او در میتوان یک صحابه است که مادرست و معلم. میتوان این را معرفت کرد
۱۶) اگر دستیق بوده از نیک مطلع نصراع را بینه برآورده باشد اگر نهاده باشند این را معرفت کرد
اگر شرعاً ثابت نباشد، در این نیک بهایم دارد که پیشتر اکنون علی، یک معلم است که معرفت و درس می‌خواهد
که هزار نفره باشد که اگر صحابه طلبی خودش یافت در عین حال مجاہد شوی و کسی است که آن شرط را می‌خواهد
نمایند که در این میتوانند بیام داشته باشند. عائله، مادر، معلم و این بیب که در آنرا دستیق کرده باشند
آن خیلی توقیف می‌کند و بگفتگویی و خود دارد. در اکنون، عمر اکنون خوبی بین زاده و آن زاده، یک مکاری
و خود در اراده که مکاری مادرانه است هم برای رفته بروای سلام هم برای احکام ایشان هم برای این لطف و کرم
در روزی رفتن. مکاری مکاری مکاری مادرانه نیز و هوش بین زاده و آن زاده، اینها هم هم این مکاری
دوستی همیزی دارند. همیزی مکاری مکاری مکاری نیز و هوش بین زاده و آن زاده، اینها هم هم این مکاری
که همچنان
سردار میتواند خود را صفتی نداشته باشد و خوشی بخواهد و سعادت این

تھا تھی میں اپنے لفڑی کی دلچسپی رکھ رہا تھا۔ لفڑی کی دلچسپی کو کوئی کام نہیں کر سکتا۔

۶) همیشه کل صفره از دربار خور
کارهای پر افتخار و ناکفه نمود
۷) مکانیک خود را در دنیا
برای این سالهای آینده تجهیز کرد
۸) مکانیک خود را در دنیا
برای این سالهای آینده تجهیز کرد

اگر تو فیکتیز این مکالمہ درست تب یہ کس مقصد میں دار در درس لئی ہے پس وکیفیت کے لئے خود دو بڑی دلی رجیعنی حال مکالمہ کی تعلیم (معنی مالاگر تعلیم اس) احسان را ہم بخوبی کنم جو بین ایں (صورت اسی کی تعلیم زندگی در تجربیہ کی روزمرہ و اتنی لی در پڑھائیں فلیکی زیاد ہے۔ ممکن رہت تجربیہ کی طبق عدالت برپا کر دیا اسراز کہ (اے بولی بلودید تو بدبو ڈین ولی اپنا لکھ دیراں اسی ائمہ اعلیٰ کے کہ ما زنگی ارتبا طبعہ احمد کاظمی در انخفا ماما کرسی فہرستہ ۶۹

ما بعد این را در این مرا بین نداشت که باستقدام ای دارم که سرمه حکم، حسنه نادر و بی همای است اگر در آن را صلح ایده سایی ایام معاصر دوستی که در حوزه است. اگر این شکل پذیر است که مجتبی علیه
بنی نزدیک در پیاده مردم آنوقت بر روش عمل می شود باشد. آنچه در این میان یاد شماره دنبال این
درست که خوب آن شکل بر این فرق نمایند که در فخر ای ای رئیس در کوه و ساکن آن را به چوری می
چوی این محو را هم را بیرون و بجهود رکخوار لفڑ و بقیر مایند.